

Ιερομόναχος Νεόφυτος Βατοπεδινός (1876 - 3 Απριλίου 1967)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο κατά κόσμον Αγαθάγγελος Θεοχαρούδης του Δημητρίου και της Αναστασίας γεννήθηκε το 1876 στο Γομάτι Χαλκιδικής. Προσήλθε το 1892 στο ωραίο και αρχαίο Βατοπεδινό Κελλί του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, όπου θησαυριζόταν το χέρι του. Εκάφη μοναχός το 1899 από τον Γέροντα Νεόφυτο τον Α'. Χειροτονήθηκε διάκονος το 1907 και πρεσβύτερος το 1909.

Υπήρξε άριστος, διακριτικός και φημισμένος Πνευματικός. Τον καλούσαν συχνά στη Χαλκιδική προς εξομολόγηση των πιστών. Σε κανέναν άλλο Πνευματικό δεν πήγαιναν τόσοι πολλοί να εξομολογηθούν. Γράφει ο Γέροντας Γαβριήλ Διονυσιάτης στο περίφημο Λαυσαϊκόν του: «Προΐσταται ως Γέρων ο καλοκάγαθος και ευλαβής πνευματικός Νεόφυτος ιερομόναχος κατ' έτος καλούμενος προς εξομολόγησιν εις την γείτονα Χαλκιδικήν όθεν κατάγεται, διεδέχθη εν τη διακονία ταύτη έτερον διάσημον πνευματικόν εκ των αυτών Βατοπεδινών Κελλίων τον Νεόφυτον και αυτόν καλούμενον, μνήμην δικαίου μετ' εγκωμίων καταλιπόντα εις τα πλησιόχωρα μέρη και τοις αγιορείταις πατράσι». Ο διακο-Διονύσιος ο Φιρφιρής († 1999) έλεγε πως κάποτε ένας νέος απογοητευμένος πήγαινε ν' αυτοκτονήσει, γιατί ένας Πνευματικός τον επετίμησε να κοινωνήσει μόνο προ του θανάτου του. Τον έστειλε στον Γέροντα Νεόφυτο. Ο παπα-Νεόφυτος τον δέχθηκε με συμπάθεια και καλοσύνη. «Μετανοείς, παιδί μου», του είπε· «όλα τα κρίματά σου πάνω μου. Την Κυριακή να κοινωνήσεις». Κοινωνήσε και σώθηκε.

Ο Γέροντας Νεόφυτος απόκτησε καλή συνοδεία. Τους Θάσιους μοναχούς Σωφρόνιο και Παντελεήμονα και τον μοναχό Παγκράτιο († 1999), που γνωρίσαμε καλά. Ο Γέροντας Νεόφυτος είχε έλθει στο Όρος δεκάχρονος. Δωδεκάχρονο έφερε σ' ένα καλάθι, πάνω στο γαϊδούρι, από το χωριό τους Γομάτι, τον ανεψιό του, μετέπειτα μοναχό Παγκράτιο, που εκοιμήθη στο Κελλί των Ιωσαφαίων στις Καρυές, ύστερα από φρικτούς πόνους του καρκίνου, μετά από εξομολόγηση μετά δακρύων και Θεία Κοινωνία.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 3.4.1967 ο σπουδαίος Πνευματικός Νεόφυτος.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Βατοπεδίου. Γαβριήλ Διονυσιάτου άρχιμ., Λαυσαϊκόν του Αγίου Όρους, Βόλος 1953, σ. 60. Διήγησις αδελφών Ιωσαφαίων – Καρυών.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β΄ – 1956-1983, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011